

*

ΔΥΜΟΚΑΣΤΡΟ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Γυναικείο ειδώλιο (3ος - 2ος αι. π.Χ.),
μελαμβαφής σκύφος (3ος - 2ος αι. π.Χ.) και
λυχνάρι (μέσα 4ου αι. π.Χ.)

Χάλκινο νόμισμα του
Ηπειρωτικού Κοινού
(234 - 168 π.Χ.)

Ασημένιο νόμισμα Κορίνθου
(4ος - 3ος αι. π.Χ.)

Πληροφορίες: ΛΒ' Εφορεία Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων
Τηλ. 26650.29177 - Fax: 26650.25133 - E-mail: lbevka@culture.gr

Κείμενα: Κασσιανή Λάζαρη, Αντωνία Τζωρτζάτου
Καλλιτεχνική επιμέλεια εντύπου: Βλαχοπούλου Ρωδάνη
Φωτογραφίες: Αρχείο ΛΒ' Εφορείας Αρχαιοτήτων

ΕΡΓΟ ΣΥΓΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΟΥΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΗΝ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

100
95
75
25
5
0

Κεφαλή ειδωλίου ίππου
(3ος - 2ος αι. π.Χ.)

Ερημόκαστρο, Ελινόκαστρο ή Ελιμόκαστρο, Δ(η)υμόκαστρο αποτελούν νεότερα τοπωνύμια, με τα οποία είναι γνωστός ο παράλιος οχυρωμένος οικισμός, που ιδρύθηκε στο δεύτερο μισό του 4ου αι. π.Χ. στην κορυφή λόφου νότια του όρμου Καραβοστάσι της Πέρδικας. Η πιθανή ταύτιση των ερειπίων με την αρχαία Ελίνα, έδρα του φύλου των Ελινών Θεσπρωτών, που κατοικούσαν στη σημερινή περιοχή Μαργαρίτου - Πλαταριάς - Πέρδικας, έγινε από τους μελετητές Nicholas Hammond και Σωτήρη Δάκαρη.

Ο οικισμός γνώρισε μεγάλη ακμή κατά την ελληνιστική περίοδο. Το 167 π.Χ. καταστράφηκε από τους Ρωμαίους. Σε αντίθεση, όμως, με τους άλλους οχυρωμένους οικισμούς της Θεσπρωτίας -λόγω της καίριας θέσης του για τον έλεγχο των θαλάσσιων οδών του Ιονίου- δεν εγκαταλείφθηκε, αλλά συνέχισε να κατοικείται μέχρι τουλάχιστον τον 1ο αι. μ.Χ.

Το Δυμόκαστρο, με συνολική έκταση 220 στρέμματα, αποτελείται από τρία τμήματα που αναπτύσσονται κλιμακώτα κατά μήκος του λόφου και ορίζονται από επάλληλους οχυρωματικούς περιβόλους. Την περίοδο ίδρυσής του η κατοίκηση περιορίζεται στο πιο ομαλό και επίπεδο ανατολικό τμήμα του λόφου, όπου οι συμβατικά ονομαζόμενες «ακροπόλεις» Α & Β. Στη διάρκεια των ελληνιστικών

Τμήμα λίθινου αναθηματικού αναγλύφου
(2ος - 1ος αι. π.Χ.)

Ειδώλιο βατράχου

Λίθινος πεσσόμορφος βωμίσκος

Δεξαμενή στο βόρειο άκρο της «ακρόπολης» Α

χρόνων, η οχύρωση επεκτείνεται για να συμπεριλάβει και το δυτικό τμήμα («ακρόπολη» Γ) μέχρι την ακτή, όπου τοποθετείται το αρχαίο λιμάνι.

Ο οικισμός οργανώνεται με άξονα τη φυσική διαμόρφωση του εδάφους και όχι βάσει αυστηρού πολεοδομικού σχεδιασμού. Η χωροθέτηση των οικοδομημάτων δεν ακολουθεί ενιαίο σύστημα προσανατολισμού, ενώ τα ίδια τα κτίρια, στην πλειονότητά τους ιδιωτικές οικίες, παρουσιάζουν σημαντικές διαφοροποιήσεις ως προς την κάτοψη, το μέγεθος, αλλά και τις κατασκευαστικές λεπτομέρειες.

Στο Δυμόκαστρο δεν έχει εντοπισθεί οριοθετημένος χώρος Αγοράς. Τα μοναδικά κτίρια που μπορούν να χαρακτηρισθούν δημόσια είναι η στοά, που εξυπηρετούσε τις εμπορικές δραστηριότητες, καθώς και ένα οικοδόμημα λατρευτικού χαρακτήρα.

Ωστρακο ανάγλυφου ελληνιστικού σκύφου

Ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του χώρου αποτελούν οι τρεις, λαξευμένες στο βράχο, κυκλικές δεξαμενές για τη συγκέντρωση του βρόχινου νερού.

Την εικόνα της κατοίκησης συμπληρώνει ο ταφικός τύμβος, τμήμα του αρχαίου νεκροταφείου του οικισμού, που βρίσκεται στους πρόποδες του λόφου, εκτός των τειχών.

Το έργο ανάδειξης του αρχαιολογικού χώρου ξεκίνησε το 2002, με χρηματοδότηση από το Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Ηπείρου του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και αναμένεται να ολοκληρωθεί το φθινόπωρο του 2008. Οι εργασίες επικεντρώθηκαν στις δύο ανώτερες «ακροπόλεις» του οικισμού και περιλάμβαναν, μεταξύ άλλων, τον καθαρισμό από την οργιώδη βλάστηση, την απομάκρυνση των λιθοσωρών και των επιφανειακών χωμάτων που κάλυπταν τα τείχη και τα αρχαία κτίρια, καθώς και τη διαμόρφωση της διαδρομής των επισκεπτών. Η έναρξη της δεύτερης φάσης του έργου, το καλοκαίρι του 2006, εξασφάλισε τη διάθεση ενός επιπρόσθετου ποσού για τις απαραίτητες εργασίες στερέωσης και αποκατάστασης των αρχαίων μνημείων, την τοποθέτηση προστατευτικών στεγάστρων και τη συντήρηση των πολυάριθμων κινητών ευρημάτων.

Εμπορικός αμφορέας ρωμαϊκών χρόνων

Κεφαλή γυναικείου ελληνιστικού ειδώλου

Μικρό κλειστό αγγείο
(3ος αι. π.Χ.)

Η «ακρόπολη» Α του οικισμού